

ги нѣща за животните и за тогавашните времена, като напримѣръ, какъвъ е билъ климата, дали моретата сѫ били плитки или дълбоки. Тѣ ни показватъ, че на много място, кѫдето сега е суше, е имало дълбоки морета, въ които сѫ живѣли многобройни животни и пр.

Въ земните пластове на архайчната ера не сѫ намѣрени никакви останки отъ животни, значи не е имало условия за животъ. Дори къмъ края на тази ера, въ земните пластове, откриватъ следи и останки отъ нисши животни: червей, черупки и бодли отъ бодлокожи животни и др.

Въ старата – палеозойската ера условията за животъ се много измѣнили, отъ тѣзи презъ архаич. ера. Водите на моретата и океаните значително охладиха. Тукъ закипялъ единъ буенъ животъ. Между старите червеи и бодлокожи, появяватъ се представители отъ мѣшестите животни, сродници на днешните медузи, наречени граптолити.

Бележити сѫ и главоногите хищници, съ представители ладийката и ортоцерасите. Ладийката е съ хубава черупка. Живѣе и днесъ въ водите на Великия океанъ. Сега се появяватъ първите риби, които сѫ били съ хрущаленъ скелетъ, близки до сегашните риби: чига, моруна, есетра и др. (глед. кн. „Риби“ отъ год. III.). Презъ палеозойско време се появяватъ първите земноводни животни, които имали белези на жаба и на гущеръ. Това е архегозаврътъ.

Въ сѫщото това време се появяватъ и интересните амонити. Това сѫ пакъ главоноги животни (като е ладийката), само че черупката имъ е по сложно устроена; завита е като музикаленъ инструментъ и е раздѣлена на многобройни преградки.

По блатливата и мочурлива почва прехвѣрквали двукрили насѣкоми и пѣлзяли отровни скорпиони. Сега е и царството на грамадните спорови растения, които подготвятъ почва за хубавите черни каменни вѫглища.

Хиляди години дѣлятъ една ера отъ друга. Тридесетъ километра сѫ дебели пластовете на архаична-